

අනාවැකියේ ආත්මය: මධ්‍යරාත්‍රියේ හඬ

හඬක්කුක්ගේ තහඩු දෙක

Jeff Pippenger

2012-10-13

පැහැදිලි කිරීමේ වචනයක්

අපගේ වෙබ් අඩවියේ නියෝජිතභාවය ලබන විවිධ භාෂාවලට පරිවර්තනය කිරීම සඳහා හඬක්කුක්ගේ පුවරු දෙකෙහි ලිඛිත පිටපත සකස් කිරීමට අපි මැනකදී ආරම්භ කළෙමු. කථනමය ඉදිරිපත් කිරීමක් ලිඛිත ඉදිරිපත් කිරීමක් බවට පරිවර්තනය කිරීම, කථනමය ඉදිරිපත් කිරීමක් ලිඛිත ඉදිරිපත් කිරීමක් බවට පත් කිරීමට අනිවාර්යයෙන්ම ගමන් කළ යුතු සියලු අදියරයන් පිළිබඳ පූර්ව අවබෝධයක් නොමැති කෙනෙකුට සිතෙන තරමට වඩා බෙහෙවින් විශාල කාර්යයකි; එයට අමතරව, එම ද්‍රව්‍යය අවසානයේ වෙබ් අඩවියේ ඇති විවිධ භාෂාවලට පරිවර්තනය කිරීම හා සම්බන්ධ අනිවාර්ය දුෂ්කරතාද තිබේ. අනුප්‍රාප්ත වූ ඉදිරිපත් කිරීම් අතරින් පළමුවැන්නෙහි අපගේ පිටපත්-සංස්කරණ කාර්යය අපි දැන්ම ආරම්භ කළෙමු, එහිදී අපට අනිවාර්යයෙන්ම තවත් හරහා යා යුතු අදියරයක් මා විසින් සොයාගන්නා ලදී. එය 1989 සිට අපගේ වර්තමාන ඉතිහාසය දක්වා මෙම පණිවිඩයේ ක්‍රමික වර්ධනය සමඟ සම්බන්ධ වේ.

අවුරුදු පහළොවකට පමණ පෙර ඉදිරිපත් කළ ප්‍රකාශනවල, සත්‍යයන් කිහිපයක් අවබෝධයේ ශිශු-අවස්ථාවේ පැවතියේය. ඒ සත්‍යයන්ගෙන් මා විසින් පැහැදිලි කළ යුතු පළමුවැන්න නම් මිලරයිට් ඉතිහාසයේ දෙවන දූතයාගේ පැමිණීමයි. එම කාලයේ මා අවබෝධ කරගෙන සිටියේ, 1843 වර්ෂයේ අවසානය සමඟ සම්බන්ධව, ප්‍රොටෙස්තන්ට් සභා මිලර් විසින් ඉදිරිපත් කළ පළමු දූතයාගේ පණිවිඩයට එරෙහිව තම දොරටු වසා දැමීමට පටන් ගත් විට දෙවන දූතයා පැමිණියේය යන්නයි. විලියම් මිලර්, 1843 වර්ෂය 1843 මාර්තු 22 දින ආරම්භ වී 1844 මාර්තු 22 දින අවසන් වන බව හඳුනා දෙන බව ඔහු විශ්වාස කළ කාල ගණනයක් මත ක්‍රියා කළේය. අවසානයේදී පූජනීය සටහන් පටි දෙක මත තැබුණු අනාවැකි තුන 1843 වර්ෂය තුළ අවසන් වන බව ඔහු සිතා සිටියේය; තවද, එම වර්ෂය 1844 මාර්තු 22 දින අවසන් වන බවද ඔහු විශ්වාස කළේය. කරුණු දෙකකදී ඔහු වැරදි විය.

දානියෙල් දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ දින 1335 පිළිබඳ ද, ලෙවී කථාව විසිහයවන පරිච්ඡේදයේ "සත් වරක්" යනුවෙන් සඳහන් අවුරුදු 2520 පිළිබඳ ද, දානියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ දින 2300 පිළිබඳ ද වූ එම (ආච්චන තුන 1844 මාර්තු මාසයේදී අවසන් වන බව මිලර් විසින් අවබෝධ කරගනු ලැබීය. ඉන්පසු ස්වාමීන්වහන්සේ සාමුවෙල් ස්තෝව මඟ පෙන්වූයේ, එම (ආච්චන 1843 දී නොව 1844 දී අවසන් වන බව පමණක් නොව, මිලර් භාවිතා කරමින් සිටි කාල ගණනයට නොගැළපෙන කරායිට් කාල-ගණනයද යෙදවීමට ද ඔහුට අවබෝධ වීමටය. මිලර් භාවිතා කරමින් සිටියේ වසර්නයකින් වසර්නයකට වසර නියම කරන රබ්බිනික/විෂුවත්-පාදක කාල-ගණනයයි.

අපි හබක් කු ක් ගේ පු වරු දෙක ඉදිරි පත් කරමි න් සි ටි යදී , මෙම ඓතිහාසික අපට අවබෝධ වී නොති බු අතර, මාර්තු 22, 1844 දි නදෙවැනි යාගේ පැමිණි මසහ ප්‍ර මාද කාලයේ ආරම්භය සලකුණු කිරීම සඳහා මිලර් ගේ අත් දැකීම භාවිත කර ගනිමි. එම දූ නයාගේ පැමිණි ම, ප්‍රොටෙස්තන්තුන් මිලර් ගේ පළමු දූ පණි වි ඩය ප්‍රතික්ෂේප කළ අවස්ථාවට අනුරූප වූ බව මම තේරුම් ගනිමි. එසේ ම තේරුම් ගනිමි ; පහත දැක්වෙන ඡේදය මාගේ යොමු බිත්තිය විය.

"1842 ජූනි මාසයේදී, මිස්ටර් මිලර් පෝට්ලන්ඩ්හි කැස්කෝ විදියේ දේවස්ථානයේ තම දේශනාවල දෙවැනි මාලාව පැවැත්වීය. මෙම දේශනාවලට සහභාගී වීමට ලැබීම මට මහත් වරප්‍රසාදයක් ලෙස හැඟුණි; මක්නිසාද, මම අධ්‍යයනයට යටත්ව සිටි අතර, මාගේ ගැලවුම්කරු මුණගැසීමට සූදානම්ව සිටින බව මට නොහැඟුණි. මෙම දෙවැනි මාලාව පළමු මාලාවට වඩා නගරය තුළ බොහෝ වැඩි උද්දීපනයක් ඇති කළේය. ඉතා සුළු විශේෂ අවස්ථා කිහිපයක් හැර, විවිධ පන්තියන් මිස්ටර් මිලර්ට එරෙහිව තම දේවස්ථානවල දොරටු වසා දැමූහ. විවිධ දේශනාමණ්ඩපවලින් කරනු ලැබූ බොහෝ දේශනා, දේශකයාට අයත් යැයි චෝදනා කරන ලද උත්මාදවාදී වැරදි හෙළිදරව් කිරීමට උත්සාහ කළේය; එහෙත් කනස්සල්ලෙන් පිරුණු ශ්‍රෝතෘ සමූහයන් ඔහුගේ රැස්වීම්වලට සහභාගී වූහ, සහ බොහෝ දෙනෙකුට එම ගොඩනැගිල්ලට ඇතුළු වීමට නොහැකි විය. සභාවන් අසාමාන්‍ය ලෙස නිශ්ශබ්දව හා අවධානයෙන් සිටියහ." Life Sketches, 27.

මිලර්ගේ පණිවිඩයට දොරවල් වසනු ලැබීම පළමු දේවදූතයාගේ ප්‍රතික්ෂේපය ආරම්භ වූ බව සලකුණු කළේ යැයි මම අවබෝධ කරගෙන සිටියෙමි; තවද කාලය ගණනය කිරීම පිළිබඳ රබ්බිවරුන්ගේ/වසන්ත විෂුවය-පාදක අවබෝධය සම්බන්ධයෙන් මිලර්ගේ අවබෝධය සමඟ එකඟව, 1844 මාර්තු 22 දින 1843 වර්ෂයේ අවසානය සලකුණු කළේ යැයි මම අනුමාන කළෙමි. 1842 ජූනි මාසයේ පෝට්ලන්ඩ්හිදී මිලර් විසින් ඉදිරිපත් කළ ප්‍රකාශනය සැබවින්ම, අන්තිමේදී 1844 අප්‍රේල් 18 දින අවසන් වූ ක්‍රමෝත්තර ප්‍රතික්ෂේපයක් හඳුනා දෙන මාර්ගසලකුණකි; එහෙත් එම ඉදිරිපත්කිරීම් සිදු වූ සමයේ, කාලය ගණනය කිරීම පිළිබඳ සැමුද්වේල් ස්තෝ විසින් කළ කාරාධිපති ක්‍රමයේ යෙදුම අප විසින් හඳුනාගෙන නොසිටියෙමු.

පළමු ඉදිරිපත් කිරීම ප්‍රකාශන-සංස්කරණය කිරීමට අප ආරම්භ කළ විට, එම කාලයේ ලේඛනගත කර තිබූ දේ දැන් අප උගන්වන දේට විරුද්ධ වන සේ පෙනෙන බව මම දකින්නට පටන් ගනිමි. එය එසේයත්, එසේ නොවෙයිත්. එය සරලවම දෙවන දූතයාගේ ප්‍රගතිශීලී පැමිණීම පිළිබඳ අවධාරණයකි; එසේම මිලර්වාදී ඉතිහාසයේදී සිදු වූ පරිදි, මෙම පණිවිඩය ප්‍රගතිශීලීව මුද්‍රාහිතය වීමේ නිදර්ශනයකි. අප විසින් 1844 අප්‍රේල් 19 පළමු මිලර්වාදී අපේක්ෂාභංගය ලෙස හඳුනාගැනීමත්, අතීතයේ උගන්වනු ලැබූ දේන් සම්බන්ධයෙන් අඩවි වූ අය වෙත මෙම පැහැදිලි කිරීමේ සටහන යොමුවිය යුතුය.

"පළමු සහ දෙවන පණිවිඩ 1843 සහ 1844 යන වර්ෂවල දෙන ලද්දේ ය; දැන් අප සිටින්නේ තුන් වන පණිවිඩය ප්‍රකාශ කිරීම යටතේ ය; එහෙත් මේ පණිවිඩය තවදුරටත් ප්‍රකාශ කරනු ලැබී ය යුතු ය. සත්‍යය සොයාගැනීම සිටින අයට ඒවා න ප්‍රකාශ කරනු ලැබීම, පෙර කවරදාකටත් වඩා දැන් ද ඒ තරම් ම අත්‍යවශ්‍ය ය. ලේඛනයෙන් හා කටහඬින් අපි එම ප්‍රකාශනය නාද කළ යුතු ය; ඒවායේ අනුපිළිවෙළද, අපව තුන් වන දූතයාගේ පණිවිඩය වෙත ගෙන එන අනාවැකි වල යෙදී මද පෙන්වීමක් ය. පළමු සහ දෙවන පණිවිඩ නොමැති ව තුන් වන පණිවිඩය

නි බි යනොහැක. මේ පණි ව ඩ අප වි සි න් ලෝකයට දි යයු න් තේ ප්‍ර කාශනවල්
දේ ශනවලි න් ද, අනාවැකි ඉති හාසයේ ප්‍ර වාහයතු ළ සි දු වී ඇති දේ වල් සහ සි
නි බෙන දේ වල් පෙන් වම් නි .” Selected Messages, book 2, 104.

හබක්කුක්ගේ පුවරු දෙක 95 න් 1

හබක්කුක්ගේ පුවරු දෙක සහ මධ්‍යම රාත්‍රියේ හඬට හැඳින්වීම

මෙම මාලාවේදී, අපි දිගු කාලයක් පුරා හඬක්කුක්ගේ පුවරු දෙක—1843 සහ 1850 ප්‍රස්ථාර—විමර්ශනය කරන්නෙමු. අපි ආරම්භ කරන්නේ මධ්‍යරාත්‍රි හඬ එහි නිසි ස්ථානයේ පිහිටුවීමෙනි. සඳහන් කළ පරිදි, ආරම්භක ෩෧෦෨෪ වල බොහෝ කොටසක් මෙම පණිවිඩයට හුරුපුරුදු අය සඳහා පුනරාවලෝකනයක් වනු ඇත; එහෙත්, මෙම පණිවිඩයට නවක පුද්ගලයන් විසින් අධ්‍යයනය කළ හැකි මාලාවක් සුදානම් කරමින් සිටින බැවින්, ඔවුන් වෙනුවෙන් මූලික අදහස් කිහිපයක් අප විසින් පැහැදිලිව සකස් කළ යුතුය. අපි මධ්‍යරාත්‍රි හඬින් ආරම්භ කරමු; එහිදී එලන් වයිට්ගේ පළමු දර්ශනයෙහි දක්නට ලැබෙන එක් පැතිකඩක් කෙරෙහි අවධානය යොමු කරමු. අපි Christian Experience and Teachings, පිටුව 57හි පළමු ඡේදය කියවමු.

1844දී කාලය ගතවී වැඩි කාලයක් නොගොස්, මට මගේ පළමු ප්‍රකාශිත දර්ශනය ප්‍රදානය කරන ලදී. මම මේන්හි පෝට්ලන්ඩ් නගරයේ, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තුළ ප්‍රිය සහෝදරයක වූ, ඇයගේ හදවත මගේ හදවත සමඟ බැඳී සිටි, මැඩම් හේන්ස් මහත්මිය බැලීමට ගොස් සිටියෙමි. අපි පස්දෙනාම, සියල්ලෝම ස්ත්‍රීන් වූ අප, පවුල් පූජා ස්ථානය අසල නිශ්ශබ්දව දණ ගසා සිටියෙමු. අපි යාවිඤා කරමින් සිටියදී, පෙර කිසිදා නොවූ ලෙස දෙවියන්වහන්සේගේ බලය මා මත පැමිණියේය.

සහෝදරී වයිච් සමඟ සිත් එකිනෙකාට බැඳී තිබූ මේ ස්ත්‍රීන් පස්දෙනා, දෙවියන්වහන්සේගේ බලයේ කිසිදු ප්‍රකාශනයකට විරුද්ධ නොවූහ. විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුත්තේ, ඔවුන් සියල්ලෝම ස්ත්‍රීන් වූ බැවින් සභාව නියෝජනය කරන අතර, ඔවුන් පස්දෙනා වූ බැවින් එය ප්‍රඥාවන්ත කතෘවන් පස්දෙනා ලෙස දැකිය හැකි වීමයි. මෙය සරල නිරීක්ෂණයක් පමණි.

“මම ආලෝකයෙන් වටවී සිටි නිවෙත්, භූමියෙන් තව තව ඉහළට නැඟී යමිත් නිවෙත් මට පෙනුණි. ලෝකයේ සිටි නිදාගමන ජනතාව සොයා බැලී මට මම හැරුණෙමි; එහෙත් ඔවුන් සොයාගත නොහැකි විය. එවිට හඬක් මට මෙසේ කී: ‘නැවත බලන්න, සහ තව ටිකක් ඉහළට බලන්න.’ එවිට මම මාගේ ඇස් ඔසවා බැලූ විට, ලෝකයට බොහෝ ඉහළින් නැඟී ඇති සෘජු හා පටු මාවතක් දුටුවෙමි. එම මාවතෙහි ආගමන ජනතාව, මාවතේ දුර කෙළවරෙහි තිබූ නගරය දෙස ගමන් කරමිත් සිටියහ. මාවතේ ආරම්භයේ දී ඔවුන්ගේ පිටු පසින් දීප්තිමත් පිහිටු වානි බුණි; දූතයෙක් මට එය මධ්‍ය රාත්‍රියේ හඬ බව කීවේ ය. මෙම ආශ්‍රිත මාවත පුරාම බැලී, ඔවුන් අඩි තැබූ මට ආලෝකය දුන්නේ, ඔවුන් පැයක නොවැටෙන පිණිසය. ඔවුන්ට ඉදිරියෙන් ම සිටිමින් ඔවුන් නගරය වෙත නායකත්වය දුන්නේ සුස්කෙරෙහි තම ඇස් ස්ථිරව තබා ගත්තේ නම්, ඔවුන් ආරක්ෂිතයහ. නමුත් ඉක්මනින් සමහරු වෙහෙසට පත් වූ නගරය බොහෝ දුරකැසී කීහ; තවද, තමන් එයට මීට පෙරම ඇතුළුවී සිටි මට බලාපොරොත්තු එවිට යේ සුස්ක තම මහිමාන්විත දකුණු භූජය ඔසවා ඔවුන්ට දෙවර්ගය දුන්

උන් වහන්සේ ගේ භූ ජයෙන් ආලෝකයක් නික්ම, ආගමන සමූහය මත ලෙළදෙමින් පැතිර ගියේ ය; එවිට ඔවුහු 'අලෙලු යා!' යි හඬනාහු හ. තවත් අය, අඤානවත් නොවී ආවේ ගයෙන්, ඔවුන් ගේ පිටු පසනි බූ ආලෝකය ප්‍රතික්ෂේප කරමින්, තද දුරක් පිටතට ගෙන ආවේ දෙවියන් නොවන බවකී හ. ඔවුන් ගේ පිටු පසනි බූ ආලෝකය නිවී ගියේ ය; එවිට ඔවුන් ගේ පාද සම්පූර්ණ අන්ධකාරයෙහි ඉතිරි ඔවුහු පැකිළී, ලකුණු දෙයේ සුස් ද පෙනී මෙන් අහිමි කරගෙන, මාවතෙන් පසු රුහා දුෂ්ට ලෝකය තුළට වැටුණෝය."

විලියම් මිලර් සහ අර්ධරාත්‍රී කැගැසීම

මෙම පළමු ඉදිරිපත් කිරීමෙහි, කරුණු කිහිපයක් ස්ථාපිත කිරීමෙන් පසු, 1844 දෙසැම්බර් මාසයේ ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරුන්ගේ ලෝහාමිප්ටන් සම්මේලනය ගැන අපි සාකච්ඡා කරමු. මෙම සම්මේලනයේදී, මිලර්ට්ට්වරුන් කිහිපදෙනෙක් එක්රැස් වූ අතර, විලියම් මිලර් මධ්‍යම රාත්‍රී හඬ පිළිබඳ අවබෝධය ප්‍රතික්ෂේප කළේය. මෙහි තර්කය නම්, මෙම දර්ශනය අප සැමටම අදාළ වුවද, විශේෂයෙන් විලියම් මිලර් සඳහා වුවක් බවය.

එම මාසයේම, විලියම් මිලර් තමන්ගේ පසුපස තිබූ ආලෝකය—මධ්‍යරාත්‍රී හඬ—ප්‍රතික්ෂේප කළේය; එය ඔහු පහළ තිබූ දුෂ්ට ලෝකය වෙතට, මාර්ගයෙන් වැටී යාමට හේතු වන්නේය. අපි මෙහි අර්ථසාරයන් විමසා බලන්නෙමු. ඓතිහාසික සාක්ෂි පෙන්වන්නේ, මිලර්ට්ට්වරු සියල්ලෝම තමන් දස කන්‍යාවන්ගේ උපමාව සම්පූර්ණ කරමින් සිටින බව විශ්වාස කළ බවයි; එය ඔවුන් අතර සාමාන්‍යයෙන් දන්නා කරුණක් විය. විලියම් මිලර් මධ්‍යරාත්‍රී හඬ යනු කුමක්දැයි අවබෝධයක් තිබූ බව අපි පෙන්වන්නෙමු. මිලර් විශ්වාස කළේ මධ්‍යරාත්‍රී හඬ යනු දානියෙල් 8:14 සහ එළිදරව් 14:6-9 හි විනිශ්චයේ පැය පිළිබඳ පණිවිඩය බවයි. 1830 දශකයේ ආරම්භයේදී තමන් ප්‍රකාශ කිරීමට පටන් ගත් පණිවිඩයම, "බලව, මනාලයා එයි" යන මධ්‍යරාත්‍රී හඬ බවත්, යේසුස් වහන්සේ මනාලයා ලෙස ලෝකයට පැමිණෙමින් සිටින බවත් ඔහු විශ්වාස කළේය.

මිලර්ට්ට් ඉතිහාසයේ බොහෝ කාලයක් තුළ, තමන් දස කන්‍යාවන්ගේ උපමාව සම්පූර්ණ කරමින් සිටින බව ඔවුහු විශ්වාස කළහ; එහෙත් "මධ්‍යරාත්‍රීයේ හඬ" යනු තමන් ප්‍රකාශ කරමින් සිටි පණිවිඩයම යැයි ඔවුහු සිතූහ. කෙසේවෙතත්, 1844 අවුරුද්දේ ග්‍රීෂ්ම සෘතුව වන විට, නව සහ නිවැරදි අවබෝධයක් උදාවිය: "මධ්‍යරාත්‍රීයේ හඬ" යනු සත්වන මාසයේ චලනය වූ අතර, යේසුස් සත්වන මාසයේ දසවැනි දින පැමිණෙනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු විය. එය සැබෑ "මධ්‍යරාත්‍රීයේ හඬ" ය. 1844 දෙසැම්බර් මාසයේ මිලර් එම සැබෑ "මධ්‍යරාත්‍රීයේ හඬ" ප්‍රතික්ෂේප කළ විට, ඔහු ප්‍රතික්ෂේප කළේ 1844 ග්‍රීෂ්ම සෘතුවේ ඉතිහාසයය, සහ එය 1830 දශකයේ සාමාන්‍ය පණිවිඩය පමණක් යැයි කියන ඔහුගේ කලින් ස්ථානයට නැවත හැරුණේය. "මධ්‍යරාත්‍රීයේ හඬ"හි ගතිකත්වය අවබෝධ කරගැනීම අනිශ්චිත වැදගත්ය. මිලර්ට්ට්වරුන් එය තේරුම්ගත් ආකාරයට 2520 ඔබ තේරුම් නොගන්නේ නම්, "මධ්‍යරාත්‍රීයේ හඬ" ඔබට තේරුම්ගත නොහැක. මිලර්ට්ට්වරුන් එය තේරුම්ගත් ආකාරයට "මධ්‍යරාත්‍රීයේ හඬ" ඔබට තේරුම්ගත නොහැකි නම්, ඔබ පහළ ඇති දුෂ්ට ලෝකයට යන මාර්ගයෙන් ඉවතට වැටෙයි.

මෙම ඉදිරි පත් කිරීමේ දී, අද ඇඬී වෙන් වී සිටි වාදය වී සිටින ප්‍රකාශිතව ප්‍රතිලබ්‍හ වාට් පතේ සත්‍ය කිරීම් පසකින් අපි ආරම්භ කරන්නෙමු. සෙවනින් තිබෙන ඇඬී වෙන් වී සිටි සභාවේ Biblical Research Institute ආයතනයත්, බොහෝ ඇඬී වෙන් වී දේවවේ දී නිත් 2520 ප්‍රතික්ෂේප කරති. ඉදිරි යටයන අතරතුර අපි මෙය බයිබලිකා බලන්නෙමු; නමුත් ආරම්භයේ දී, එලත් වයි ටි 2520 සම්පූර්ණයෙන් අකරන බව අපි පෙන්වන්නෙමු. එම ආයතනයත්, බොහෝ දේවවේ දී නිත්, දෙදෙනි කපි ළි බඳපු රෝගාමි අවබෝධයද ප්‍රතික්ෂේප කරති. දෙදෙනි කය යනු අනේ කදේ බව කියන පුරෝගාමි අවබෝධය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම යනු අනාවැකි ආත්මය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම බව අපි පෙන්වන්නෙමු. එම ආයතනය, බෙරහඩවල් පිළිබඳ—පස් වන සහ භයවන බෙරහඩ පිළිබඳ—පුරෝගාමි අවබෝධයද ප්‍රතික්ෂේප කිරීම යනු අනාවැකි ආත්ම හඩවල් පිළිබඳ පුරෝගාමි අවබෝධය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම යනු අනාවැකි ආත්ම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම බව පෙන්වමින් අපි ආරම්භ කරන්නෙමු.

අද බොහෝ ඇඬීවෙන්ට්ස්ට්වරු 1290 සහ 1335 ගැන, හොඳම ලෙස ගත් කලත්, අපැහැදිලි අවබෝධයක් පමණක් දරති. 1335 පිළිබඳ පුරෝගාමි අවබෝධය නොමැති නම්, 1844 මාර්තු 22 දින ආරම්භ වූ ප්‍රමාද කාලය හඳුනාගැනීම සඳහා කිසිදු බයිබලීය යුක්තිසහගතතාවක් නොමැත. ප්‍රමාද කාලය අවබෝධ නොකරන්නේ නම්, මධ්‍යරාත්‍රී හඬ ගතිකතාවය ග්‍රහණය කරගත නොහැක. මධ්‍යරාත්‍රී හඬ අවබෝධ නොකරන්නේ නම්, යටින් පිහිටි දුෂ්ට ලෝකය දෙසට යන මාර්ගයෙන් වැටී යයි. අපි මේ සත්‍යයන් වාට්පටයේ දක්වනු ඇත, අනාවැකියේ ආත්මයේ පැහැදිලි අනුමැතිය අනුව, එවිට දේවවචනයෙන් ඒවා විභේදනය කරන්නෙමු. එහෙත් පළමුව, මිලරයිට් ඉතිහාසය වටා තිබූ දේද, මධ්‍යරාත්‍රී හඬ උත්පාදනය කළ දේද අප දැකිය යුතුය.

මිලර්වාදී ඉතිහාසය හා පළමු දූතයාගේ පැමිණීම

1798 වර්ෂය සම්බන්ධයෙන් කතා කරමින් මිලර්යිට් ඉතිහාසය පෙන්වීම සඳහා, *Thoughts on Daniel and Revelation* නම් කෘතියේ 521 වන පිටුවෙන් උරියා ස්මිත් සමඟ අප ආරම්භ කරමු. උරියා ස්මිත් මෙසේ ලියයි: “එළිදරව් 10 හි සිදුවීම්වල කාලගණනය තවදුරටත් නිශ්චිත කරනු ලබන්නේ, මේ දූතයා එළිදරව් 14 හි පළමු දූතයා සමඟ අනන්‍ය වීමේ කාරණයෙනි.” එළිදරව් 10 හි, බලවත් දූතයෙක් තම අනෙහි විවෘත කර තිබූ කුඩා පොතක් රැගෙන ස්වර්ගයෙන් බැස එයි. මෙම බලවත් දූතයා සේසුස් ක්‍රිස්තුස් වන අතර, එම කුඩා පොත දැනියලේගේ පොත බව එලත් වයිට් අපට දන්වයි. දසවන පරිච්ඡේදයේ අවසානයේ, යොහන්ට එම කුඩා පොත කැමට කියනු ලැබේ; එය ඔහුගේ මුඛයට මිහිරි වන නමුත් ඔහුගේ උදරයට කටුක වනු ඇත. යොහන් මිලර්යිට් ඉතිහාසය නියෝජනය කරයි; එහි දැනියලේගේ පණිවිඩය මිහිරි වූ නමුත් එය කටුක බලාපොරොත්තු භංගත්වයකට ගෙන යයි. පුරෝගාමීන්ට අනුව, එළිදරව් 10 හි බලවත් දූතයා එළිදරව් 14 හි පළමු දූතයාය—ඔවුන් එකම දූතයාය.

අපි බොහෝ විට එළි දරව් පොතෙහි සඳහන් මේ දූතයන් පිළිබඳව විශේෂිත බැලීමට වැඩි කාලයක් වැය නොකරමු; නමුත් එසේ කළ යුතු ය. එළි දරව් 10 හි දූතයා, එළි දරව් 14 හි පළමු දූතයාගේ කාර්යය ඉටු කිරීම මඟින් —“දෙවියන් භයවත් න, උන් වහන්සේට මහිමය දෙන්න; මක් නිසාද උන් වහන්සේගේ විප්ලව පැමිණි බවේ” යනුවෙන් —මධ්‍ය මාරාත්‍රීයේ මොරගැසීම ඉටු කරමින් සිටි විලියම් මිලර් විශ්වාස කළ ඒ දූතයාද වේ. උන් වහන්සේගේ විනිශ්චයේ

දානි යෙල් 8:14 වෙන යොමු කරයි . මේ දූ තයෝ ඉටු කරන ලද කාර්යයේ වි වි ධ අංශ හඳු න් වා දෙති .

උරියා ස්මිත් වෙත නැවත පැමිණෙමු: 'එළිදරව් 10හි සිද්ධීන්ගේ කාලඅනුක්‍රමය තවදුරටත් නිශ්චය වන්නේ, මෙම දූතයා එළිදරව් 14හි පළමු දූතයාට එක හා සමාන බවෙනි.' ඔහු ඔවුන් එකට බැඳ තබන කරුණු පැහැදිලි කරයි: දෙදෙනාටම ප්‍රකාශ කිරීමට විශේෂ පණිවිඩයක් ඇත; දෙදෙනාම තම ප්‍රකාශය මහත් හඬකින් ප්‍රකාශ කරති; දෙදෙනාම මැවුම්කරු පිළිබඳ සඳහන් කරන සමාන භාෂාවක් භාවිත කරති; සහ දෙදෙනාම කාලය ප්‍රකාශ කරති—එකෙකු තවදුරටත් කාලයක් නොවිය යුතු බවට දිවුරුම්, අනෙකා දෙවියන්වහන්සේගේ විනිශ්චයේ පැය පැමිණ ඇතැයි ප්‍රකාශ කරමින්ය. එළිදරව් 14:6හි පණිවිඩය පිහිටා ඇත්තේ අන්තිම කාලයේ ආරම්භයට මෙපිටිනි.

උරියා ස්මිත් ප්‍රකාශ කරන්නේ අවසාන කාලය 1798 බවත්, එයින් පසුව ප්‍රකාශන 14 හි පණිවිඩය පැමිණෙන බවත්ය. ඔහු මෙසේ ලියයි: 'එහෙත් ප්‍රකාශන 14:6 හි පණිවිඩය ස්ථානගත වන්නේ අවසානයේ කාලය ආරම්භ වන අවස්ථාවෙන් මේ පසෙකය. එය දෙවියන්වහන්සේගේ විනිශ්චයේ පැය පැමිණ ඇති බව ප්‍රකාශ කිරීමකි; එබැවින් එය අවසාන පරම්පරාව තුළ තම අදාළත්වය නිබිය යුතුය. පාවුල් විනිශ්චයේ පැය පැමිණ ඇති බව දේශනා කළේ නැත. ලුතර් සහ ඔහුගේ සහකාරයෝ ද එය දේශනා කළේ නැත. පාවුල් පැමිණීමට නියමිත විනිශ්චයක් ගැන, නිශ්චිත නොවන අනාගතයක පිහිටි දෙයක් ලෙස, තර්ක කළේය; ලුතර් ද එය තම කාලයෙන් අවම වශයෙන් වසර තුන්සියයක් ඉදිරියට තැබීය. එපමණක් නොව, දෙවියන්වහන්සේගේ විනිශ්චයේ පැය පැමිණ ඇති බවට එවැනි දේශනා කිරීමක් යම් නියමිත කාලයක් පැමිණෙන තුරු නොකළ යුතු බව පාවුල් සභාවට අනතුරු අඟවයි.' 2 තෙසලෝනික 2:1-3 තුළ, පාවුල් පවසන්නේ පළමුවෙන් පසුබැසීම පැමිණීම, පාපයේ මනුෂ්‍යයා අනාවරණය වන තුරු ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ දවස අතළුත නැති බවයි. පාවුල් පාපයේ මනුෂ්‍යයා, කුඩා අඟ, පාප්තාත්‍රය හඳුන්වා දෙමින්, 1798 දී අවසන් වූ, වසර 1260ක් දිගු වූ එහි අධිපත්‍යයේ සමස්ත කාලයම අනතුරු ඇඟවීමකින් ආවරණය කරයි.

1798දී, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ දවස සම්පව ඇති බව ප්‍රකාශ කිරීමට විරුද්ධව තිබූ සීමා කිරීම අවසන් විය. අවසාන කාලය ආරම්භ විය, කුඩා පොතෙන් මුද්‍රාව ඉවත් කරන ලදී. එතැන් සිට, එළිදරව් 14හි දූතයා ඉදිරියට ගොස් ඇත. උරියා ස්මිත් මෙසේ කියයි: 'ඔබ එය දකිනවා නම්,' 1798 සිට, පළමු දූතයාගේ පණිවිඩය ඉදිරියට ගොස් ඇත. 1798දී, එළිදරව් 14හි පළමු දූතයා ඉතිහාසයේ පැමිණෙයි—මෙය පුරෝගාමී අවබෝධයයි. එතැන් සිට, එළිදරව් 14හි දූතයා දෙවියන්වහන්සේගේ විනිශ්චයේ පැය පැමිණ ඇති බව ප්‍රකාශ කර ඇත; දහවන පරිච්ඡේදයේ දූතයා මුහුද මතත් භූමිය මතත් තම ස්ථානය ගෙන, තවත් කාලය නොවන්නේයයි දිවුරා ඇත. ඔවුන්ගේ අනන්‍යතාවය සැකයට ලක් කළ නොහැක්කකි. එක් දූතයෙකු ස්ථානගත කරන සියලු තර්ක අනෙකා සඳහාද බලපායි. වර්තමාන පරම්පරාව මෙම අනාවැකි දෙක ඉටු වීම දැකමින් සිටියි. ආගමන ප්‍රකාශනයේදී, විශේෂයෙන් 1840 සිට 1844 දක්වා කාලය තුළ, ඒවායේ සම්පූර්ණ හා විස්තරාත්මක ඉටු වීම ආරම්භ විය.

ස් මි ත් වි සි ත් ප්‍ර කාශන 14 හි පළමු දූ තයා 1798 දී පැමි ණි ම සම් බන් ධයෙන් 1844 යන වර් ෂ ලකු ණු කරයි ; එසේ ම, පණි වි ඩය බලගත් වනු ලබන ස් ථානය ලෙස

දී ද පළමු දූ නයාසලකුණු කරයි. අවුරුදු පැමිණීමේ දේශනාකිරීම මතුළු, විසිට 1844 දක්වා, ඔවුන්ගේ සම්පූර්ණ ඉටු වීම ආරම්භ විය. දූ නයාගේ එක් මනත් අනෙක් පාදය හුම් යමනත් නබා ඇති ස්ථානය, ඔහුගේ ප්‍රකාශනයේ විපරාසය දක්වයි. එම පණිවිඩය සාගරය පසු කරවි විධිමත් වන පැතිර යනු අවුරුදු පැමිණීමේ ප්‍රකාශනය සැබවින් ම ලෝකයේ සැම ධර්ම ප්‍රචාරක මධ්‍යස්ථානයකටම ගියේ ය. 1840 සිට, එලෙස් වයිට් අනුව, පළමු දූ නයාගේ පණිවිඩය ලෝකයේ සැම ධර්ම ප්‍රචාරක මධ්‍යස්ථානයකටම ගෙන යන ලදී. මෙය ඉටු කරන ලද්දේ ඔටොමන් අධිරාජ්‍යයේ බිදවැටීමත් සමඟ බයිබල් අනාවැකි වල අවුරුදු දෙ-දින නැතහොත් අවුරුදු වූ විටය. මේ අවස්ථාවේ දී අපි විස්තර සමඟ කටයුතු නොකරන්නේ මිලරයිට් ඉතිහාසය සහ මධ්‍ය රාත්‍රි හඬෙහි ගති කතා සඳහා පසුබිම සකස් කර සිටිමු.

ප්‍රධාන ඓතිහාසික සිද්ධීන්: 1833 සහ තාරකා වැටීම

1833 වර්ෂයේදී තාරකා වැටීම සිදු විය. එලෙස් වයිට් The Great Controversy කෘතියේ 333 වන පිටුවෙහි මෙසේ අදහස් දක්වයි: "1833 දී, මිලර් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ඉක්මනින් පැමිණෙන්නාහැයි යන සාක්ෂි ප්‍රසිද්ධියේ ඉදිරිපත් කිරීමට ආරම්භ කළේ පසු වසර දෙකකට පසුව, ගැලවුම්කාරයාණන් වහන්සේ තම දෙවන ආගමනයේ ලකුණු වශයෙන් පොරොන්දු වූ සංඥාවලින් අවසාන සංඥාව පෙනී ආවේය. සේසුස් වහන්සේ මෙසේ කියා ඇත: 'තාරකා ස්වර්ගයෙන් වැටෙන්නේය.' මතෙව් 24:29. එළිදරව්වෙහි යොහන්ද, දෙවියන් වහන්සේගේ දවස පූර්ව සංඥා කරන දර්ශන තමන් දර්ශනයෙන් දුටු කල, මෙසේ ප්‍රකාශ කළේය: 'ස්වර්ගයේ තාරකා, බලවත් සුළඟකින් කම්පා කරන ලද අන්තික්කා ගසක් තම අකාල අන්තික්කා ගෙඩි හෙළන සේ, පොළොවට වැටුණේය.' එළිදරව් 6:13. මෙම අනාවැකිය 1833 නොවැම්බර් 13 වන දින සිදු වූ මහත් උල්කා වර්ෂාව තුළ අනිශ්චිත පැහැදිලි සහ ගැඹුරු ඉටු වීමක් ලැබීය."

විලියම් මිලර්ගේ සාක්ෂි ය මෙසේ වාර්තා කරයි: "1833 ග්‍රීෂ්ම භාගයේ වේ, සෙප්ටෙම්බර් ආහාරයෙන් පසු, කිසි යම් කරුණක් පරීක්ෂා කිරීමට මම මෙමගේ ලේඛන අසල හිඳගත්තෙමි; වැඩට පිටව යාමට නැගී සිටි විට, පෙර කවරදාකටත් වඩා බලවත් ලෙස, 'ගොස් එය ලෝකයට ප්‍රකාශ කරනු' යන වචන මගේ සිතට ගැඹුරින් බද්ධ විය. හැඟීම එතරම් හදිසි ව, එතරම් බලයෙන් ආනිසා, 'ස්වාමිනි, මට යා නොහැකි' කි මම නැවත මගේ පුටුවෙහි බසින ලදී. 'ඇයි නොහැකිද?' යන පිළිතුරක් මෙන් එවිට මාගේ සිසල නිදහසට කරුණු මතු විය, එනම් මාගේ හැකි යාව නොමැති නමුත් මාගේ වේදනාව එතරම් මහත් වූ බැවින්, උන්වහන්සේ මාර්ගය විවෘත කළේ ක්ෂණිකව, මම ගොස් ලෝකය ඉදිරියේ මාගේ යුතු කම ඉටු කරන බවට දෙවියන් වහන්සේ සමඟ ගාමිහී රඟිවී සුමනට ඇතුළත් වීමි. 'මාර්ගය විවෘත කිරීම' ඔබ අදහස් කරන්නේ කුමක්ද? යන සිතුවීමේ ලක්ෂණය වෙන ආවේ ය. එවිට මම, යම් ස්ථානයක ප්‍රසිද්ධියේ කතාකිරීමට මට ආරාධනාවක් ලැබේ නම්, ස්වාමි පැමිණීම ගැන බයිබලයෙන් මම සොයාගෙන ඇති දේ ඔවුන්ට කියන්නට මම යන්නේ ඒ මොහොතේ මාගේ සිසල බර පහව ගියේ ය. එසේ කැඳවනු ලැබීම බොහෝ විට නොවනු ඇතැයි සිතුවීමි; මන්ද, මට කිසිදා එවැනි ආරාධනාවක් ලැබී නොගියා මාගේ පරීක්ෂාවන් කිසිවෙකුට දැන නොගියා බැවින්, සේ වයස සඳහා කිසි යම් මට ආරාධනා ලැබේ යැයි ද මට ඉතා සුළු බලාපොරොත්තු වක් පමණක් තිබුණි.

සි දු වි මෙන් පැය භාගයක් පමණ ගතවූ පසු , මම කාමරයෙන් පිට වී යාමටත් පෙර මාගේ නිවසේ සිට සැතපුම් මී දහසයක් පමණ දුරින් පිහිටි ඩ්‍රෙස්ස් ඩන් හි මහත් මයාගේ පුත්‍රයෙකු ඇතුළුව පැමිණි ඔහුගේ පියා තමන් වමාවෙන එවැනි බවත් , මම ඔහු සමඟ ගෙදර යන ලෙසත් කැමති බවත් කීවේ ය; මම සිතුවේ , කිසි කටයුත්තක් සම්බන්ධයෙන් ඔහුට මාව දක්නට අවශ්‍ය වන්නට ඇති බවය. මම ඔහුගෙන් , 'ඔහුට අවශ්‍ය කුමක් ද?' යැයි විමසීමි . ඔහු පිළිතුරු දෙමින් , 'ඔවුන්ගේ සභාවේ දේශනා කිරීමක් නොමැති බැවින් , ස්වාමීන්ගේ පැමිණි විෂයය ගැන ජනතාවට කතා කිරීමට ඔබ පැමිණෙන ලෙස මාගේ පියා කැමති ය' යැයි කීවේ ය. මම කළ හිටි පුළුල්ව සම්බන්ධයෙන් මට මවහාම කෝපයක් ඇතිවී ය. වහාම ස්වාමීන් වහන්සේට විරුද්ධව කැරළි ගසා , නොයෙුමට තීරණය කළෙමි . කිසිදු නොදී ඒ තරුණයා අත්හැර , අසලති බූ වනාන්තරයකට විශාල පීඩාවකින් විශ්‍රාණියෙමි . එහිදී , මා උන් වහන්සේ සමඟ කළ හිටි පුළුල්ව මෙන් මාවනි දහස් කර ගැනීමට උත්සාහ කරමින් , පැයක පමණ කාලයක් ස්වාමීන් වහන්සේ සමඟ පොරබදුණු එහෙත් මට කිසිදු විමුක්තියක් නියක් නොලැබුණි . 'ඔබ දෙවියන් වහන්සේ සමඟ කර , එය මෙතරම් ඉක්මනින් බිඳ හෙළන්නෙහි ද?' යන ප්‍රබෝධය මාගේ අත් තැකරණයට තදින් මුද්‍රාවී ය; එසේ කිරීමේ අතිශය පාපභාරී ස්වභාවය මාගේ යටපත් කළේ ය. අවසානයේ මම යටත් වී , උන් වහන්සේ මාව අත් දැකීමෙන් දරා සේක් නම් , උන් වහන්සේ මට ඉල්ලන සියල්ල ඉටු කිරීමට කරුණාවන් ගත බව විශ්වාස කරමින් , මම යන බව ස්වාමීන් වහන්සේට පොරොන් දුටිමි . මම ආපසු පැමිණි විට , ඒ තරුණයා තවමත් බලාසිටි නබව සොයා ගත්තෙමි . ඔහු ආහාරයෙන් පසු වත් ෮ දින පිටියේ ය; එවිට මම ඔහු සමඟ ඩ්‍රෙස්ස් ඩන් වෙත ආව හි යෙමි . " 1833 ග්‍රීෂ්ම ඔසාතුවේ දී මිලර් ප්‍රසිද්ධියේ මෙම පණිවිඩය ඉදිරිපත් කරමි හා කළේ මෙලෙසය. 1833 දෙසැම්බර් මාසයේ දී , තාරකා වැටීම් ඔහුගේ පණිවිඩයට ගාමිහී රත් වියක් එක් කළේ ය.

1840: අනාවැකියේ ඉටුවීම සහ ඔටෝමාන් අධිරාජ්‍යය

1840 දී, එලන් වයිට් ප්‍රකාශිත වාක්‍යයේ විශේෂාංගයක් ඉටු වීමක් පිළිබඳව අදහස් දක්වයි. මෙම අංශය බොහෝ විට Prophecy හි ආත්මය තුළ විවාදයට ලක් කෙරෙන අතර, සමහරුන් උරියා ස්මිත් එය The Great Controversy ග්‍රන්ථයට ඇතුළත් කළේ යැයි තර්ක කරති; නමුත් මෙම තර්ක අසාරය. ඇය 1840 දක්වා ගෙන ආ ප්‍රකාශිත වාක්‍ය ඉටු වීමේ අනුක්‍රමය ගැන කතා කරමින් සිටියි; එයට තරු වැටීම හා අඳුරු දවසද ඇතුළත් වේ. ඇය මෙසේ ලියයි: '1840 වර්ෂයේදී, තවත් විශේෂාංගයක් ප්‍රකාශිත වාක්‍ය ඉටු වීමක් සෑම තැනම විහිදුණු උනන්දුවක් අවදි කළේය.'

ඇය සත් දහත් කරන් නේ යෝෂි යාලි චී විසින් කළ මනුෂ්‍ය පූර්වකල්පයක් නොව, බයිබලානුකූල අනාවැකි යක් පිළිබඳවය. එයට වසර දෙකකට පෙර, දෙවන ආගමනය ප්‍රකාශ කළ ප්‍රමුඛ බේසේ වකයෙකු වූ යෝෂි යාලි චී , එළි දරව් 9 පිළිබඳව විවරණයක් ප්‍රකාශයට පත් කරමින් ඔටෝමාන් අධිරාජ්‍යයේ ආගමන පූර්වකල්පය කළේ ය. ඔහුගේ ගණනය කිරීම් අනුව, මෙම බලය 1840 අගෝස්තු 11 දින පරාජය කරනු ලැබී යුතු වන බැවින් . නිශ්චිත කළ කාලයේ දී , තුර්කිය , ඇගේ දූෂිත රෝපයේ මිත්‍ර බලවතුන්ගේ ආරක්ෂාව පිළිගෙන, මෙසේ තමා ක්‍රියාත්මක කළේ ය. පාලනය යටතට නබාගත් තාය. එම සිද්ධිය එම පූර්වකල්පය නිවැරදිව ඉටු කළේ ය.

මෙය ප්‍ර සි ද් ධ වූ කල, මි ලර් සහ ඔහු ගේ සහායකයන් අනු ගමනය කළ අනාවැකි අර් ථකථන මූ ලධර් මවල නි වැරදි තාවය පි ළි බඳව බොහෝ ජන සමූ හ වි ශ් වාසයට පත් වූ හ, සහ ආගමන ව්‍ය ආපාරයට අසි ර් මත් ප්‍රේ රණයක් ලැබූ ණ . ඉගෙනු මත් කම හ තත් ත් වය ඇති පු රු ෂයෝමි ලර් සමඟ එක් ව ඔහු ගේ අදහස් ප්‍ර කාශ කි ර් ම ප්‍ර කාශයට පත් කි ර් මෙහි යෙදූ ණහ, සහ 1840 සි ට 1844 දක් වා එම කාර් යය වේ ගම ව්‍ය ආප් ත වි ය.

උරියා ස්මිත් අපට පවසා තිබුණේ එළිදරව් 14හි පළමු දූතයා 1798දී පැමිණි බවය; එහෙත් එය එළිදරව් 10හි දූතයාම වේ. එළිදරව් 10හි යොහන්ට දූතයාගේ අතින් ඇති කුඩා පොත ගෙන එය කන්න කියා අණ කරනු ලබයි; එවිට එය ඔහුගේ මුඛයේ මිහිරි වනු ඇත. බයිබල් අනාවැකිවල අවුරුදු-දින මූලධර්මය මත ඔටෝමාන් අධිරාජ්‍යයේ පනනය ගැන වසර දෙකක් පුරෝකථනය කිරීමෙන් පසු, 1840 අගෝස්තු 11 වන දින මිලරයිට් පණිවිඩය මිහිරි විය. එම සිද්ධිය නිශ්චිතවම ඉටු වූ කල, ඔවුන් ප්‍රකාශ කරමින් සිටි පණිවිඩය ඔවුන්ගේ මුඛයේ මිහිරි විය.

1840 අගෝස්තු 11 වන දින, එම පණිවිඩය ඔවුන්ගේ මුඛයේ මිහිරි විය. බැස ආ දූතයාගේ අතින් කුඩා පොත ගන්නා ලෙස යොහන්ට කියනු ලැබේ. දූතයා 1840 අගෝස්තු 11 වන දින බැස එයි, එමෙන්ම ප්‍රකාශනය 10හි මෙම දූතයා ප්‍රකාශනය 14හි පළමු දූතයා සමඟ එකමය. ප්‍රකාශනය 14හි දූතයා 1798 දී අවසාන කාලයේදී පැමිණෙයි, නමුත් ඔහුගේ පණිවිඩය 1840 දී බලගන්වනු ලැබේ. එලන් වයිට් පවසන්නේ, එම සිදුවීම ප්‍රකට වූ විට, මිලර් සහ ඔහුගේ සහකාරයන් විසින් අනුගමනය කරන ලද අනාවැකි විවරණයේ මූලධර්මයන්ගේ නිවැරදිතාවය පිළිබඳ බහුජනයා ඒත්තු ගත් බවය. 1930 දශකයේ සිට—1919 දී ආරම්භ වී නමුත් විශේෂයෙන් 1930 දශකයේදී—ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදය මිලර් සහ ඔහුගේ සහකාරයන් විසින් අනුගමනය කරන ලද අනාවැකි විවරණ නීති ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත—එම නීති නම්, බයිබල් අධ්‍යයනයේ සාක්ෂි-පද ක්‍රමයයි.

1843 ප්‍රස්ථාරය සහ ප්‍රමාද කාලය

ඉතිහාසයේ ඊළඟ මාර්ගසලකුණ 1843 ප්‍රස්තාරය වන අතර, එය 1842 මැයි මාසයේ සකස් කරන ලදී. එලන් වයිට් මෙසේ පවසයි: '1843 ප්‍රස්තාරය ස්වාමින්වහන්සේගේ හස්තයෙන් මඟ පෙන්වනු ලැබූ බවත්, එය වෙනස් නොකළ යුතු බවත්, එහි සංඛ්‍යා ඔහු කැමති වූ ආකාරයෙන්ම තිබූ බවත්, ඔහුගේ හස්තය එය මත තිබී සමහර සංඛ්‍යා තුළ තිබූ වරදක් සඟවා තැබූ බවත්, එසේ කළේ ඔහුගේ හස්තය ඉවත් කරන තුරු කිසිවෙකුට එය දැකීමට නොහැකි වන පිණිස බවත් මම දැක ඇත්තෙමි.' මෙම ප්‍රස්තාරය 1842 මැයි මාසයේ සකස් කරන ලද අනාවැකිමය මාර්ගසලකුණකි. 1842 ජූනි මාසයේදී ප්‍රොටෙස්තන්ත් සභා තම දොරවල් වසා දැමූ අතර, දෙවන දේවදූතයා පැමිණෙයි.

සාක්ෂි , පළමු කාණ්ඩය, 21 වන පිටුවෙන් : '1842 ජූනි මාසයේ දී , මි ස් ටර් මි පෝර් ටි ලන්ඩ් නගරයේ කැස් කෝව් දි යේ සභාවේ දී තම දෙවන දේශන මාලාව පැවැත් වී ය. අල් පව්‍ය නි රේ කකි හි පයක් හැර, වි වි ධනාමධාරී සභාවන් මි ස් එරෙහි ව තම සභාදොරවල් වසා දැමූ හ.' හත් වන දින ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් ක්‍රිස්තියානවරුන් , හේතු වෙන් ප්‍රති එලයට තර්ක කකි ර් මට අප ඉගෙන ගත යුතු බව එලන්

අපට දන් වයි . ප්‍රේෂ්‍යයාටත් තත්ත්වයන් නිසාද නිසාද මට හේතු වූ හේතු වූ හේතු මෙම වාට්ටුව පනහදුන් වාදී මය. මැයි මාසයේ දී එම වාට්ටුව පනහදුන් වාදී මය. ප්‍රේෂ්‍යයාටත් තත්ත්වයන් මිලරයි වී වරුන් මුළු වූ උමතු අත් නවාදීන් බව

පළමු නිර්භාග්‍යය රිද්මයට පැමිණේ. *The Great Controversy*, 393 වන පිටුවෙන්: "1842 තරම් මුල් කාලයකදීම, 'දර්ශනය ලියා, එය පුවරුවල පැහැදිලිව ලියනු මැනව; එය කියවන්නා ධාවනය කරනු පිණිස' යනුවෙන් මෙම අනාවැකියේ දෙන ලද උපදෙස්, දැනියෙල් හා එළිදරව්වෙහි දර්ශන නිරූපණය කිරීම සඳහා අනාවැකි සටහනක් සකස් කිරීමට වාල්ස් ගිවිස යෝජනා කර තිබුණි." 1844 ඔක්තෝබර් 22 දින වූ මහත් නිර්භාග්‍යයට මෙක් පෙර මියගිය වාල්ස් ගිවිස, මෙම ඉතිහාසයේදී ස්වාමීන්වහන්සේ විසින් භාවිත කරන ලද්දේය. ඔහු එම සටහන සකස් කළ අතර, එය 1842 මැයි මාසයේ ප්‍රකාශයට පත් කරන ලදී.

මෙම වාට්ටුව එක ප්‍රකාශයට පත් කිරීම හඬක්කුක්ට දෙන ලද ආඥාවේ ඉටුවීමක් ලෙස සලකනු ලැබේ. එහෙත්, දර්ශනය ඉටු වීමේ දෘශ්‍යමාන ප්‍රමාදයක් කිසිවෙකු නොසලකා හැරියේය. එම හවිඥානී තුළම ප්‍රමාද වීමේ කාලයක්ද ඉදිරිපත් කර ඇත. බලාපොරොත්තු බිඳවැටීමෙන් පසු, මෙම ගුද්ධ ලියවිල්ල ප්‍රධාන අර්ථයක් ඇති බව පෙනුණි: 'මක්නිසාද දර්ශනය නියමිත කාලයක් සඳහා තවම තිබේ; එහෙත් අවසානයේදී එය කපා කරන්නේය, බොරු නොකියන්නේය; එය ප්‍රමාද වුවද, එය බලා සිටින්න; මක්නිසාද එය නියත වශයෙන්ම පැමිණෙන්නේය, එය ප්‍රමාද නොවන්නේය. ධර්මිෂ්ඨයා විශ්වාසයෙන් ජීවත් වන්නේය.' ප්‍රමාද වීමේ කාලය නම් 1844 මාර්තු 22 දින පැමිණි පළමු බලාපොරොත්තු බිඳවැටීමය. මිලර්වාදීන් බයිබලීය කාල ගණනය භාවිතා කරමින් 1843 දී ලෝකයේ අවසානය සිදුවනු ඇතැයි අනාවැකි ප්‍රකාශ කරමින් සිටියහ. එවිට ස්වාමීන් වහන්සේ නොපැමිණි බැවින්, 1844 මාර්තු 22 දින පළමු බලාපොරොත්තු බිඳවැටීම ඇති විය. එයම ප්‍රමාද වීමේ කාලයයි.

මෙය දස කතෘවන්ගේ උපමාවෙහි, හඬක්කුක් 2 හි, සහ දැනියෙල් 12 හි සඳහන් ප්‍රමාද කාලයයි. දැනියෙල් 12:11 මෙසේ පවසයි: "දිනපතා පූජාව ඉවත් කරනු ලබන කාලයේ සිට..." පුරෝගාමීන් විසින් 508 දී, ක්ලෝවිස් විසින් විසිගොත්තුන් පරාජය කිරීමත් සමඟ, අනාගාරිකත්වය මර්දනය කරන ලද්දේ යැයි අවබෝධ කරගන්නා ලදී. අනාගාරිකත්වය ඉවත් කරනු ලබන කාලයේ සිටත්, පාප්තන්ත්‍රය පිහිටුවනු ලබන තුරුත් (රිට් වසර නිහකට පසු, එනම් 538 දී, දින 1290ක් තිබෙනු ඇත. රිද්ම වාක්‍යය මෙසේ පවසයි: "දින එක් දහස් තුන්සිය නිස් පහ දක්වා බලා සිට පැමිණෙන්නා ආශීර්වාද ලද්දෙකි." 508ට 1335 එකතු කළ විට 1843 ලැබේ. "1843 දක්වා පැමිණෙන්නා ආශීර්වාද ලද්දෙකි." 1335 යනු ප්‍රමාද කාලය සලකුණු කරයි; එය මෙසේ පවසයි: "1843 දක්වා බලා සිට පැමිණෙන්නා ආශීර්වාද ලද්දෙකි." එලන් වයිට් කරන පරිදි, ඔබ "දිනපතා" පිළිබඳ පුරෝගාමී අවබෝධය තහවුරු කරන්නේ නම්, මෙය පැහැදිලිය.

තවද පැහැදිලි කිරීමක් සඳහා, යෙසායා 30:18 මෙසේ කියයි: 'ඒනි සාස් වාමි න් බලා සිටි නිසේ ක.' මෙහි දී, ස්වාමීන් වහන්සේ දස කතෘවන්ගේ උපමාවේ ම වන අතර, ඔහු ප්‍රමාද වෙමින් සිටියි. 'ඒනි සා මනමාලයා ඔබ කෙරෙහි කරුණාවෙන් වන පිණිස සප්ත වරක් හේ ය; ඒනි සා ඔහු ඔබ කෙරෙහි දයාව පෙන්වනු පිණිස කරනු ලබන්නේ ය; මක් නිසාද ස්වාමීන් වහන්සේ විනිශ්චයකාර දෙවියන් ඔහු උදෙසා බලා සිටින සි යල් ලෝආශීර්වාද ලද්දේය.' මෙය දැනියෙල් 12:12 සමඟ

ගැලපේ : 'බලා සිටිමින් 1335 දක්වා පැමිණෙන නැතැන් තා ආගී ඊ වාද ලද්දේ දෙකි' . මනමාලයා 1844 මාර්තු 22 දින ප්‍රමාද වෙයි . පළමු බලාපොරොත්තු වූ බි දවැටි මට පැමිණි මන් පසු ව බලා සිටි මන් සමඟ බැසුණු ආගී ඊ වාදයක් ඇත. ඔබ මෙහි ඔබ බලා සිටිය යුතු ය. ඔබ බලා සිටි න් නේ කුමක් සඳහාද? හබක් කුක් 2:3 'මක් නිසාද දර්ශනය නව නිසි නිකාලයක් සඳහාය; නමුත් අවසානයේ දී එය කළු කරන්නේ ය, බොරු නොකියන්නේ ය; එය ප්‍රමාද වූ වද, ඒ සඳහා බලා සිටි න් නි' 1 දක්වා පැමිණි මේ ආගී ඊ වාදය නම් , ස්වාමීන් වහන්සේ මධ්‍ය රාජ්‍ය භව ඉටු ඉතිහාසයට පැමිණි මේ ආගී ඊ වාදයයි .

මධ්‍ය රාත්‍රියේ භව භව භව වීමට සෑම කෙනෙකුටම අවසර ලැබෙන්නේ නැත. සමහර අය මිලරයිට්වරුන් සමඟ ගමන් කළේ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සමඟ ඔවුන්ගේම පෞද්ගලික අත්දැකීමක් හෝ දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය පිළිබඳ පෞද්ගලික අධ්‍යයනයක් නිසා නොව, භීතිය නිසාය. මධ්‍ය රාත්‍රියේ භව පැමිණීමට පෙර, ස්වාමීන් වහන්සේ මෙම සහෝදරයන් ව්‍යාපාරයෙන් වෙන්කරන සේක. පළමු බලාපොරොත්තු භංගය මධ්‍ය රාත්‍රියේ භව සඳහා සූදානම් කරන ක්‍රියාවලියේ කොටසකි. එලන් වයිට් අනුව, අප මෙය තේරුම් නොගනිමු නම්, පහළ ඇති දුෂ්ට ලෝකය වෙතට යන මාර්ගයෙන් අප වැටී යන්නෙමු.

දෙවන දූතයාගේ පණිවිඩයට බලගැන්වීම

Early Writings, 238 වන පිටුවෙන්: 'දෙවන දූතයාගේ පණිවිඩයේ අවසානය ආසන්නයේදී, දෙවියන් වහන්සේගේ ජනතාව මත ස්වර්ගයෙන් ප්‍රකාශමත් වූ මහත් ආලෝකයක් මම දුටුවෙමි. එම ආලෝකයේ කිරණ සූර්යයා මෙන් දීප්තිමත් ලෙස පෙනුණි; සහ, "බලව, මනාලයා එයි" යි හඬන දූතයන්ගේ හඬ මම ඇසුවෙමි.' මෙය දෙවන දූතයාගේ පණිවිඩයට බලය දීමට නියමිතව තිබූ මධ්‍ය රාත්‍රී ක්‍රන්දනය විය. පුරෝගාමීහු පළමු දූතයාගේ පණිවිඩය 1798 දී පැමිණි බවත්, එහෙත් 1840 දී ඔටෝමන් අධිරාජ්‍යයේ බිඳවැටීම සමඟ එය බලගැන්වූ බවත් අවබෝධ කරගෙන සිටියහ. සියලු පණිවිඩ කාලයේ එක් නිශ්චිත ලක්ෂ්‍යයක පැමිණ, ඉන්පසු බලගැන්වේ. දෙවන දූතයාගේ පණිවිඩය 1844 මාර්තු 22 දින පැමිණෙයි, එනම් ප්‍රොටස්ටන්ට් සභාවන් මිලර්වාදී පණිවිඩයට විරුද්ධව තම දොරවල් වසාගත් විටය. මධ්‍ය රාජ්‍ය ක්‍රන්දනය දෙවන දූතයාගේ පණිවිඩයට බලය දෙයි. තෙවන දූතයාගේ පණිවිඩය 1844 ඔක්තෝබර් 22 දින පැමිණෙයි, සහ ප්‍රකාශන 18 හි බලවත් දූතයා එයට එකතු වන විට එය බලගැන්වේ. සෑම පණිවිඩයක්ම ඉතිහාසයේ පැමිණ, ඉන්පසු බලගැන්වේ. මෙය අවබෝධ කරගැනීම වැදගත්ය.

මධ්‍ය රාජ්‍ය ජ්‍යෙෂ්ඨ දෙවන දූතයාගේ පණිවිඩයට බලය ලබා දුන් නේ ය. අධිකාරී යටත් පත් වූ ශුද්ධ බවත් තයත් අවදි කරමින් , ඔවුන් ඉදිරියේ නිබ්‍ර මහත් කාර්ති ඊ මට දේ වදා තයත් ස්වර්ගයෙන් යවනු ලැබූ හ. මෙම පණිවිඩය ප්‍රථමයෙන් අතිශය දක්ෂ ජුරු ෂයෝ නොවූ හ. විලියම් මිලර් මෙම පණිවිඩය ප්‍රථමයෙන් නොවී ය; එයට ප්‍රතිවිරුද්ධව, එය ලැබූ අවසාන කෙනා ඔහු ය. පණිවිඩය අවබෝධ කරගැනීම මෙහි ඔහු අතිශය දක්ෂ ජව සිටි අතර, සැමු වෙල්ස් නෝව් ප්‍රථමයා විය. මෙම කාර්යයේ නායකත්වය දරා සිටි අය, එම ජ්‍යෙෂ්ඨතාවයට එක් වී එය නව දුරටත් ප්‍රබල කිරීමට උපකාර කළ පිරිස අතර අවසානයෙන් මෙම පණිවිඩය ලැබූ වෝඩ් හ. ඉතිහාසමය වශයෙන් , මධ්‍ය රාජ්‍ය ජ්‍යෙෂ්ඨතාවේ පණිවිඩය පිළිගත් අවසාන පුද්ගලයෙකු විය.

වූ යේ වි ලි යම් මි ලර් ය.

මධ්‍යරාත්‍රියේ හඬේ බලගැන්වීම සිදුවූ කාලයේදී, සභාවලින් සාමාර 50,000 දෙනෙක් ඉවත් වූහ. මිලර්ගේ කාර්යය සභාවන් ගොඩනැංවීමට ප්‍රවණ වූ බැවින්, ආරම්භයේදී එය අනුග්‍රහයෙන් සලකනු ලැබුවේය; නමුත්, අමාත්‍යවරුන් සහ ආගමික නායකයන් ආගමනය පිළිබඳ ධර්මයට විරුද්ධ වීමට තීරණය කර, එම විෂය සම්බන්ධ සියලු උද්දීපනය මර්දනය කිරීමට කැමති වූ කල, ඔවුහු පීඩිකාවෙන් එයට විරුද්ධ වී, දෙවන ආගමනය පිළිබඳ දේශනා ඇසීමට තම සාමාජිකයන්ට තිබූ අවසරය ප්‍රතික්ෂේප කළහ; එසේම සමාජ රැස්වීම්වලදී තම බලාපොරොත්තුව ගැන කතා කිරීමේ වරප්‍රසාදය ද ඔවුන්ගෙන් වළක්වාලූහ. අද ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් සභාවේ, සභාව තුළත් පෞද්ගලික නිවෙස්වලත් මෙම පණිවිඩය ඉගැන්වීම තහනම් කරන නායකයන් මෙහි මිලර්වාදී ව්‍යාපාරය තුළ පූර්වභාසිත කරනු ලැබ ඇත.

විශ්වාසවන්තයන් මහත් පරීක්ෂාවකින් ව්‍යාකූලතාවයකින් තත්ත්වයකට පැමිණ සිටියහ. ඔවුහු තම සභාවන්ට ප්‍රේම කළහ; වෙන්වීමට අකමැති වූහ. එහෙත් දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයේ සාක්ෂිය මර්දනය කරනු ලබන බවත්, අනාවැකි විමර්ශනය කිරීමේ තම අයිතිය ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලබන බවත් ඔවුන් දුටු කල, දෙවියන්වහන්සේට වූ විශ්වාසනීයභාවය තමන්ට යටත්ව සිටීම තහනම් කරන බව ඔවුන්ට හැඟී ගියේය. දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයේ සාක්ෂිය බැහැර කිරීමට උත්සාහ කළ අය ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සභාව පිහිටුවන අය ලෙස සැලකිය නොහැකි වූහ. එබැවින්, තම පෙර සම්බන්ධතාවයෙන් වෙන්වීමට ඔවුහු යුක්තිසහගත යැයි හැඟූහ. 1844 වර්ෂයේ ග්‍රීෂ්ම සෘතුවේදී, සභාවන්ගෙන් සාමාර 50,000 ක් ඉවත් වූහ.

මිලර්ගේ අවබෝධය සහ සැබෑ මධ්‍යරාත්‍රී හඬ

වැඩිහිටි ඩැමිස්ටියර්ගේ *Foundation of Seventh-day Adventist Message and Mission* නම් ග්‍රන්ථයෙන් අනුව, මිලර් විශ්වාස කළේ දානියෙල් 8:14 හි ප්‍රකාශනයන් එළිදරව් 14 හි පළමු දූතයාගේ පණිවිඩයන් මධ්‍යරාත්‍රියේ මොරගැසීමය—‘බලව, මනාලයා එයි.’ ඔහු විශ්වාස කළේ මෙම පණිවිඩය ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ දෙවන පැමිණීම හඳුනා දක්වමින් සිටින බවය. මිලර් සිතුවේ මුළු ඉතිහාසයම මධ්‍යරාත්‍රියේ මොරගැසීම බවය, නමුත් එලත් වයිට් ප්‍රකාශ කරන්නේ මධ්‍යරාත්‍රියේ මොරගැසීම යම් විශේෂ අවස්ථාවකදී සම්පූර්ණ වූ බවය. සැමුවෙල් ස්නෝ තම ඉදිරිපත් කිරීම ‘සැබෑ මධ්‍යරාත්‍රියේ මොරගැසීම’ යනුවෙන් නම් කළේ, මධ්‍යරාත්‍රියේ මොරගැසීම සාමාන්‍ය පණිවිඩය වූ බවට තිබූ මිලර්වාදී ඉගැන්වීමෙන් එය වෙන් කර පෙන්වීම සඳහාය.

වඩාත් ආත්මික වූවෝ පණිවිඩය පළමුවෙන් ලැබූහ; එසේම පෙර කාලයේ එම කාර්යයේ නායකත්වය දැරුවෝ, එය ලැබී කැගැසීම ප්‍රබල කිරීමට උපකාර කළ අන්තිමයන් වූහ. 1833 සිට එම කාර්යයට නායකත්වය දුන් විලියම් මිලර්, 1844 අගෝස්තු මාසයේදී මධ්‍යරාත්‍රී කැගැසීමේ පණිවිඩය පැමිණ වීට එය පිළිබඳ අරගල කළේය. සභාවන්ගෙන් වෙන් වීම ගැන ඔහුට නිශ්චිතභාවයක් නොතිබූ අතර, මධ්‍යරාත්‍රී කැගැසීම සම්බන්ධයෙන් වෙනත් අවබෝධයක් වසර ගණනාවක් පුරා ඔහු උගන්වා තිබුණේය.

වි ලි යම් මි ලර් මෙසේ ලි වි ය: ‘ස් වාමි න් ගේ ප්‍ර කාශවී ම සඳහා කි සි යම් නි පි ලි බඳව මම කි සි දා ස් ටී රව සි ටි යේ නැත; මක් නි සාද කි සි වෙකු ටත් දි න

දැනගත නොහැකි බව මම විශ්වාස කළෙමි. මා විසින් ප්‍රකාශයට පත් කළ සියලු දේ ශතාවල, ඒවායේ ශීර්ෂ පිටුවේ දක්නට ලැබෙන්නේ 1843 වර්ෂය ගැන ය. මාගේ සියලු ම මුඛ කථා ශතාවලදී, මාගේ ගණනයෙහි කිසිදු වැරදි දක්නට නොමැති කාලපරාසයන් 1843 දී අවසන් වනු ඇතැයි මම නිතරම මාගේ ශ්‍රෝතෘවරුන්ට පැවසූ වෙමි; එහෙත් අවසානය එයටත් පෙර පැමිණිය නොහැකි යැයි මට පැවසිය නොහැකි බවත්, ඔවුන් නිරන්තරයෙන් සූදානම් ව සිටිය යුතු බවත් මම 1842 දී, සමහර සහෝදරයන් මගෙන් නිරන්තරයෙන් ඡභාවයකින් නිශ්චිතවර්ෂය කළහ; "if" යන වචනය ඇතුළත් කළ නිසා ඔවුහු මට දෝෂාරෝපණය කළහ. 1842 මැයි මාසයේ දී 1843 ප්‍රස්තාරය ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද අතර, සහෝදරයන් මිලර්ට තම ඉදිරි පත් කිරීමෙන් 'if' ඉවත් කරන ලෙස පැවසූහ.

මිලර් තවදුරටත් පැවසුවේ, "මහජන පුවත්පත් ද මා ස්වාමීන්වහන්සේගේ ආගමනය සඳහා නිශ්චිත දිනයක් ලෙස අප්‍රේල් 23 දා නියම කර ඇති බව ප්‍රකාශ කර තිබුණි. එබැවින්, එම වර්ෂයේ දෙසැම්බර් මාසයේදී, මාගේ ගණනය කිරීමෙහි කිසිදු දෝෂයක් නොපෙනුණු බැවින්, 1843 මාර්තු 21 සහ 1844 මාර්තු 21 අතර කිසියම් කාලයක ස්වාමීන්වහන්සේ පැමිණෙනු ඇතැයි මාගේ විශ්වාසය ප්‍රකාශ කළෙමි." මිලර් හත්වන මාසයේ දසවන දවස පිළිබඳ නිගමනයට දැනටමත් පැමිණ සිටියේය; සහ සැමුවෙල් ස්තෝමෙම නිගමනය භාවිත කර මධ්‍යරාත්‍රියේ හඬ ප්‍රකාශ කිරීමට බොහෝ කලකට පෙර, මිලර් ඒ පිළිබඳ ලියා තිබුණි. 1844 ඔක්තෝබර් 22 හඳුනාගැනීමට සැමුවෙල් ස්තෝ යොදාගත් තර්කය එකට සංවිධානය කිරීමට ස්වාමීන්වහන්සේ භාවිත කළේ මිලර්වය.

මිලර් මෙසේ ලියා ඇත: '1843 වර්ෂය තුළ, පුවත්පත් මගින්ද සමහර දේශනාපීඨවලින්ද, මා සහ මා සමඟ සම්බන්ධ වූවන් පිට අතීතය ප්‍රවණ්ඩ හෙළාදැකීම් ගොඩගසනු ලැබීය. අපගේ අභිප්‍රේරණවලට පහර දෙනු ලැබීය, අපගේ ප්‍රතිපත්ති වැරදි ලෙස නිරූපණය කරනු ලැබීය, අපගේ චරිත අපකීර්තියට පත් කරනු ලැබීය.' කාලය ගතවිය; 1844 මාර්තු 21 දිනද ස්වාමීන්වහන්සේගේ පෙනීසිටීමක් නොවී ගොස්ය. බලාපොරොත්තු බිඳවැටීම අනිවිශාල වූ අතර, බොහෝදෙනෙක් තවදුරටත් ඔවුන් සමඟ ගමන් නොකළෝය. මෙම කාලයට පෙර, 1840 සිට, මිලර් සිටිවරුන් 200,000 ක් පමණ වූ බව ඇස්තමේන්තු කර තිබුණද, මේ අවස්ථාව වන විට ඉතිරිව සිටියේ 50,000 ක් පමණි.

මිලර් තවදුරටත් මෙසේ පැවසීය: 'මෙයට පෙර, 1843 වසරේ ශරත් කාලයේදී, මාගේ සමහර සහෝදරයෝ සභාවන්ට බිබිලෝනිය යන නාමය යොදා, ඒවායෙන් පිටතට පැමිණීම අද්වේන්තිස්තයන්ගේ කර්තව්‍යය බව අවධාරණය කිරීමට ආරම්භ කළහ. මේ ගැන මම අතිශයින් දුක්වූයෙමි. එහි ප්‍රතිඵලය ඉතා දුර්වල වූවා පමණක් නොව, එය දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය විකෘති කිරීමක්, ශුද්ධ ලියවිලි බලහත්කාරයෙන් අර්ථවිකෘති කිරීමක් ලෙසද මම සැලකුවෙමි.' දෙවන දූතයාගේ පණිවිඩය සම්බන්ධයෙන් මිලර් අරගල කළ බැවින්, සත්‍ය මධ්‍යරාත්‍රි හඬනැගීමේ පණිවිඩය පිළිගැනීම ඔහුට තවදුරටත් අපහසු විය. එම ක්‍රියාවලිය පැතිර ගියේය; එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සභාවන් ඔවුන්ට එරෙහිව වසා දමා, වෛරභාවය උද්ගත කරමින්, බොහෝ අද්වේන්තිස්තයන් ඔවුන්ගේ අදාළ සභාවන්ගෙන් වෙන් කළේය.

ඔහු විසින් ප්‍රකාශයට පත් කළ කාලය ගතවී ගිය පසු, නිශ්චිත කාලපරිච්ඡේදයක් සම්බන්ධයෙන් තම බලාපොරොත්තු කඩවී මිලී ලී ගෙනත්, තම විශ්වාසය තවදුරටත් පවත්වා ගත්තේ ය. 1844 වර්ෂයේ ග්‍රීෂ්ම ඍතුව තුළ, සත්වන මාසය ව්‍යාපාරය ආරම්භ වන තුරු, ඔහු බටහිර ප්‍රදේශයේ තම සේවාවන් දිගටම කර ගියේ ය. එම මාසය වෙන යොමු කරන මෝසෙස්ගේ ව්‍යවස්ථාවේ ආචාර-අනුෂ්ඨාන පිළිබඳ මාස දහඅටකට පෙර ලියන ලද ලියක් හැර, ඔහු ටමෙම ව්‍යාපාරයේ කිසි සහභාගීත්වයක් නොවී ය. එම විෂයයන් එවැනි අයුරින් භාවිත කරනු ඇතැයි සාක්ෂි කෙරෙහි වන විශ්වාසය ගැළවී මේ පරීක්ෂාවක් බවට පත් වනු ඇතැයි අපේක්ෂා නොකළේ ය. 1844 ඔක්තෝබර් 22 ට සති දෙකක් හෝ තුනක් පෙර වන 2 ඔහු ටමෙම ව්‍යාපාරය සමඟ කිසිදු සහභාගීකමක් නොවී ය. 1844 ඔක්තෝබර් 6 දින හයිමිස් වෙත ලියූ ලියක මිලී මෙසේ ලියා ඇත: 'මම පෙර කිසිදු නොදුටු සත්වන මාසය තුළ දැකි මි... දැන් ස්වාමීන් වහන්සේගේ නාමයට ආශීර්වාදය අද දින දක්වා දිගු කලක් යාවී සැකයක් නොදුටු සුන්දරත්වයක්, සමාන්තර ඵලදායීත්වයක් ගුද්ධ ලියවිලි තුළ දැකි මි. ස්වාමීන් වහන්සේට ස්තූතියි. ආත්මය. සහෝදර ස්තෝ, සහෝදර ස්තෝ, සහ අන්‍යයන්, මාගේ ඇස් විවෘත කිරීමට ඔවුන්ගේ උපකාරකභාවය නිසා ආශීර්වාද ලැබේවා. මම සමස්ත ප්‍රජාවෙන් නිවසට ළඟා වී සිටිමි. මහිමය, මහිමය, මහිමය, මහිමය, මහිමය.'

පසුව, මිලී "මධ්‍යම රාත්‍රියේ හඬ" යළි සලකා බැලූ අතර, එය උත්තරාද්‍රැවයක් ලෙස නම් කළේය. ඩැමිස්ටිග්ට් සඳහන් කරන්නේ, ස්තෝ "මධ්‍යම රාත්‍රියේ හඬ" පණිවිඩයේ මූලික රේඛාසටහන මිලීගේ පෙර කෘතියෙන් ලබාගත් බවයි.

1844 මාර්තු මාසයේදී ප්‍රකාශයට පත් කළ ස්තෝගේ ගණනය කිරීම් 1844 අගෝස්තු 12-17 දක්වා පැවති එක්සෙටර් කඳවුරු රැස්වීම තෙක් සුළු අවධානයක් පමණක් උද්දීපනය කළේය. එහිදී, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ආපසු පැමිණීම පිළිබඳ ඔහුගේ නිශ්චිත දිනය බොහෝ මිලීවාදීන් උද්දීපනය කළ අතර, ඔවුන්ගේ දූත සේවා ප්‍රයත්නය උච්චස්ථානයකට ගෙන ගියේය. ඔවුන්ගේ එම ප්‍රතිචාරය "හත්වන මාසයේ ව්‍යාපාරය" ලෙස ප්‍රසිද්ධියට පත් විය. මිලීවාදීන් නායකයන් මුලදී සැකයෙන් සිටිය ද, අපේක්ෂිත සිදුවීමට සති කිහිපයකට පෙර ඔවුහු එම ව්‍යාපාරයට එක් වී, ස්තෝගේ අදහස් මුද්‍රණයට පත් කිරීමටත් ඒවාට සහාය දීමටත් ඉඩ දුන්නෝය.

මධ්‍යරාත්‍රියේ හඬගැසීම සහ එහි පසුප්‍රතිඵල

එලන් වයිට්ගේ පළමු දර්ශනයෙහි දෙවියන්වහන්සේගේ ජනනාව ස්වර්ගය කරා යන මාර්ගයක සිටින බවත්, ඔවුන්ගේ පසුපසින් "මධ්‍යම රාත්‍රි හඬ" යනුවෙන් හැඳින්වූ ආලෝකයක් නිබුණු බවත් පෙන්වයි. සැමුවෙල් ස්තෝ ඉදිරිපත් කළ පණිවිඩය අවබෝධ කරගත යුතුය. 1842 මැයි මාසයේදී, දේශකයන් 300 දෙනෙකු සඳහා වාචික 300ක් මුද්‍රණය කරන ලදී. 1844 මාර්තු 22 වන දිනට, පළමු බලාපොරොත්තු කඩවීමෙන් පසුව, එම වාචික පැත්තකට දමන ලද අතර බොහෝ දෙනෙක් එම ව්‍යාපාරයෙන් ඉවත්ව ගියහ. ඉතිරි වූවෝ බලා සිටිය යුතුව සිටියහ. එක්සෙටර් කඳවුරු රැස්වීමේදී, ස්තෝ ස්වාමීන්වහන්සේ 1844 ඔක්තෝබර් 22 වන දින, එනම් පව් ප්‍රායශ්චිත්ත දිනයේදී, පැමිණෙන බව පෙන්වා දුන්නේය. මෙය ඔවුන් එම පණිවිඩය ප්‍රකාශ කිරීමට උද්යෝගිමත් කළේය.

එක් සෙටර් කඳවුරු රු රු ස් වි මෙන් පසු , තමන් දු මි රි යේ මදි රි හරහා ගමන් සිටියදී , "බලව, මනාලයා පැමිණෙයි !" යනුවෙන් නැවත නැවතත් කියනු ලබන හඬ තමන් ඇසූ බව ඡෝසස් බේට්ස් සිහිපත් කළේය. මෙම ව්‍යාපාරය මාස දෙකක් එක් සත් ජනපදය පුරා පැතිර ගොස් , 1844 ඔක්තෝබර් 22 දින සිදු වූ මහා අසහන හංගයට මඟ පෙන්වී ය.

1844 දෙසැම්බර් 28-29 දිනවල හයිමස් සහ මිලර් සම්බන්ධ වූ ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරුන්ගේ ලෝහැමිස්ටන් සමුළුව පිළිබඳව ඩැමිස්ටිග්ට් අදහස් දක්වයි. හයිමස් ශුද්ධවත්තයන් සැනසීමටත්, ක්‍රිස්තියානි ලෝකය අවදි කිරීමටත්, පවිකාරයන්ට ගැළවීම ප්‍රකාශ කිරීමටත් උත්සාහ කළේය. සති කිහිපයකට පසුව, ඇඩ්වෙන්ට් මුද්‍රණ කටයුතු යළි ආරම්භ වූ අතර, හයිමස් ගැළවීමේ දොරටුව විවෘත බව ප්‍රකාශ කළේය. මිලර් ක්‍රමයෙන් අතිශයින්ම "වසා දැමූ දොර" යන සංකල්පය අත්හැර, මධ්‍යරාත්‍රී හඬ පිළිබඳව තමාගේ මුල් මතයට නැවත පැමිණියේය. එම මාසයේම, එලන් වයිට්ට් ඇගේ පළමු දර්ශනය ලැබුණි; එහි, මධ්‍යරාත්‍රී හඬ ප්‍රතික්ෂේප කරන අය මාර්ගයෙන් වැටී යන බව පෙන්වනු ලැබීය. එම දර්ශනය වෙන කිසිවෙකුටත් මෙන්ම විලියම් මිලර්ටද අදාල වූයේය.

විලියම් මිලර්ගේ අවසාන පරීක්ෂාව සහ උරුමය

පූර්ව ලේඛන, පිටුව 257 සිට: "එවිට මගේ අවධානය විලියම් මිලර් වෙත යොමු ලදී. ඔහු මහත් විමුක්තභාවයකින් පෙනී සිටියේය; තම ජනතාව පිළිබඳ කනස්සාවේ දනාවන සාමන්ත නැමි ගොස් සිටියේය. 1844 දී එකමුතු කමින් භාෂ්‍රේමය පිරිස තම ඡෝමය අහිමි කරමින් , එකී නෙකාට්ට් රුද්ධවෙමින් , සිතලවු , දඬු ආත්මිකත්වයක් වයකට වැටෙමින් සිටියේය. ඔහු මෙය දැක බැලූ කල, ගෝකය ඔහුගේ නියමයක් ඡය කළේය. ප්‍රධාන පුද්ගලයන් ඔහු දෙස නිරීක්ෂණයෙන් සිටි විගේ ඡයෙන් යෝජු වාහයිමිස් , ඔහු තුන් වනදූතයාගේ පණිවිඩය පිළිගැනීමට සහයපත් වූ බවත් මම දුටුවෙමි ." මේ සත් දර්ශයේ තුන් වනදූතයාගේ පණිවිඩය සබන් ය. මිලර් ස්වර්ගයෙන් පැමිණෙන ආලෝකය වෙන නැඹුරු වූ විට, මේ මතු ඔහුගේ සිත එයින් ඉවතට ඇද ගැනීමට සැලසුම් ගොඩනගා නොගියේය. මතු ඡය බව ඔහු ව අත් ධකාරයේ තබා ගෙන, සත්‍යයට විරුද්ධව වත් අතර ඔහුගේ බලපෑමද පවත්වා ගත්තේය. අවසානයේ මිලර් ස්වර්ගයෙන් පැමිණෙන ආලෝකයට—එනම් සබන්ට—විරුද්ධව තම හඬ නගා සිටියේය. ඔහුගේ අසමත් භාවය පැහැදිලි කර අතර අතීතය මත ආලෝකය භාමහිමය විහිදූ වන පණිවිඩය ඔහු පිළිගත්තේ ඔහු දේවිය ප්‍රඥාව මත නොව, මතු ඡය ප්‍රඥාව මත ආධාරවීය. ශ්‍රමයෙන් භාවය සිබ්බි දවැටී සිටි බැවින් , ඔහු වසන්තයෙන් වැළැක්වූ වත් තරම් ඔහු වගකීවය පාපය ඔවුන් මත පිහිටා ඇත. මිලර් තුන් වනදූතයාගේ ආලෝකය දැක තිබූ ඡය බොහෝ දේ ඔහුට පැහැදිලි වත් නටනිබුණි. එහෙත් ඔහුගේ සහෝදරයෝ ඔහු එතරම් ගැඹුරු ඡේමයක් ප්‍රකාශ කළ බැවින් , ඔවුන්ගෙන් කිසිවිටෙකත් කළ නොහැකි යැයි ඔහු සිතුවේය. දෙවියන් වහන්සේ ඔහුට මරණයේ බලය යටත්වෙත් නට ඉඩදුන් සේ ක; සත්‍යයෙන් ඔහු ව ඉවතට ඇද ගත් අයගෙන් ඔහු ව සොහොන තුළ සඟවා තැබූ සේ ක. මෝසෙස් වාග් දාන දේශයට ඇතුළුවී මට පෙර වැරදුණාක් මෙන් , මිලර් දඹුල්ලක් මනින් ස්වර්ගීය කානාන්ට ඇතුළුවී මට සිවැරදුණේය. අන් අය ඔහු ව මෙය කිරීමට මෙහෙයවූහ; ඒ සඳහා ගිණුම් දිය යුතුය.

අන් අයමය. එහෙත් දූ තයෝමේ දෙවි යන් වහන් සේ ගේ සේ වකයාගේ අගනා දූ ර ආරක් ෂා කර බලා සි ටි ති ; අවසාන කහළ නාදය ඇසෙන වි ට ඔහු පි ටනට පැමි ණෙනු ඇත."

නිගමනය: අද සඳහා පාඩමි

අවසානයේදී, විලියම් මිලර් ලෝකයේ අවසාන කාලයේ සෙවන්ත්-ඩේ ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරුන්ගේ ආදර්ශ රූපයක් වේ. එලෙන් වයිට්ගේ පළමු දර්ශනය ඇයගේම කාලයට වඩා අපගේ දින සඳහාය. ලෝකයේ අවසානයේදී, සෙවන්ත්-ඩේ ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරු මධ්‍යරාත්‍රියේ හඬේ ආලෝකය ප්‍රතික්ෂේප කරනු ඇත. මධ්‍යරාත්‍රියේ හඬේ ආලෝකය තේරුම්ගත හැක්කේ මෙම ඉතිහාසය තේරුම්ගැනීමෙන් පමණි. පළමු බලාපොරොත්තුහිංගය, වැරදි හේතු නිසා එහි සිටි අය මඟින් මිලර්ට්ට ව්‍යාපාරය පවිත්‍ර කළ අතර, ඔවුන් ඉතා ශුද්ධස්ථානය වෙත ගෙනයන පරීක්ෂණ අත්දැකීමට ජනතාව සූදානම් කළේය. පළමු බලාපොරොත්තුහිංගය දක්වා පැමිණෙන අය ආශීර්වාදලත් වන්නේ ඔවුන් 1844 ඔක්තෝබර් 22 දක්වා බලාසිටියහොත් පමණි. මෙම කාලය දෙවියන්වහන්සේ විසින් නිර්මාණය කර ඇත්තේ, උන්වහන්සේ ඉතා ශුද්ධස්ථානය වෙත රැස්කරගන්නා ජනතාවක් බිහිකිරීමටය. මධ්‍යරාත්‍රියේ හඬ ප්‍රතික්ෂේප කර මාර්ගයෙන් වැටී යෑම නම්, මෙම සම්පූර්ණ ඉතිහාසයම ප්‍රතික්ෂේප කිරීමයි.

විලියම් මිලර් විසින් වැරදි තුනක් කළේය; අපිද සැමවිටම පරීක්ෂා කරනු ලබන්නේ පරීක්ෂණ තුනකින් ය. ඔහුගේ පළමු වැරද්ද වූයේ 1844 දෙසැම්බර් මාසයේදී මධ්‍යරාත්‍රී හඬ ප්‍රතික්ෂේප කළ එකයි. ඔහුගේ දෙවන වැරද්ද වූයේ දෙවියන්වහන්සේට නොව මනුෂ්‍යයන්ට කන් දුන් එක වන අතර, එය ඔහුගේ තෙවන වැරද්දට—සබන් දවස ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට—නායක විය. ලෝකයේ අවසානයේදී, සත්වන-දින ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරුන් තම නායකයන්ට කන් දෙන බැවින් මධ්‍යරාත්‍රී හඬේ ඉතිහාසයන් පැරණි මාර්ග වෙත ආපසු පැමිණෙන කැඳවීමත් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ඇත. එසේ කරමින්, ඔවුන් මාගයාගේ ලකුණ සඳහා තමන්ව සූදානම් කරගනිමින්, මධ්‍යරාත්‍රී හඬේ පණිවුඩය හා ඉතිහාසය සමඟ ඔවුන්ගේ සම්බන්ධය කෙසේද යන්නෙන් ආරම්භ වන මිලර්ගේ පියවර තුනක පරීක්ෂණ ක්‍රියාවලියම නැවත සිදු කරති.

පළමු බලාපොරොත්තුහිංගයෙන් දෙවන බලාපොරොත්තුහිංගය දක්වා ඉතිහාසය සම්බන්ධයෙන් කතා කරන අනාවැකි ඇත්තේ දෙකක් පමණි: දින 2300 ("දර්ශනය ප්‍රමාද වුවද, එය සඳහා බලා සිටින්න") සහ 2520. 2520 ප්‍රතික්ෂේප කිරීම යනු මධ්‍යරාත්‍රී හඬ ප්‍රතික්ෂේප කිරීමයි. මධ්‍යරාත්‍රී හඬ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම යනු පහළ ඇති දුෂ්ට ලෝකයට යන මාර්ගයෙන් වැටී යාමයි.

ඊළඟ ඉදිරිපත් කිරීමේදී අපි මෙය නවදුරටත් සාකච්ඡා කරමු.